

pligtige indkomst og grundlaget for opgørelsen af arbejdsmarkedsbidraget. Det er heller ikke noget, vi på nogen måde vil få ros for, når det kommer frem, idet der ikke skal tages hensyn til de udskudte driftsomkostninger ved beregning af arbejdsmarkedsbidraget, hverken når driftsomkostningerne udskydes, eller når de senere fradrages.

Ordningen vil selvfølgelig også bevirke, at mange iværksættere og andre selvstændige erhvervsdrivende, der ellers ikke havde behov for at bruge virksomhedsordningen, bliver nødt til at bruge virksomhedsordningen, gå over i virksomhedsordningen for at udnytte den, medmindre man skal følge det princip, som hr. Behnke kommer ind på, at alt uudnyttet personfradrag skal fremføres fuldstændig uafhængigt af, om det er erhvervsdrivende eller ej.

Men så skal man da ikke tro, at man kun eller bare tilnærmelsesvis støtter de selvstændige erhvervsdrivende og iværksætterne. Det er jo selvfølgelig indført, for at man ligesom ikke kan bruge hele milliarden, som det oprindelige forslag jo kostede, men i hvert fald kan indsnævre det til, at man holder sig til dem, der har en vis form for selvstændig virksomhed.

Man kan også sige, at det vil sige, at man bliver nødt til at anvende virksomhedsordningen, og det er oplagt, at det er en kompliceret sag. Det er klart, at den, som hr. Frank Aaen var inde på, formentlig vil få en vis opbakning i revisorkredse, for her er der virkelig mulighed for endnu en indkomstgivende aktivitet.

Vi får altså, hvad enten jeg afholder en teknisk gennemgang eller ej – og det skal jeg selvfølgelig give tilsagn om at jeg vil – så vil vi få et stærkt komplicerende regelsæt i skattelovgivningen, og det strider mod de forenklingssøskner, som vi alle sammen har, og som jeg bliver bebrejdet at jeg aldrig nogen sinde prøver at leve op til.

Jeg må sige det på den måde, at jeg altså ikke er i stand til at anbefale det her forslag. Hvis man vil støtte iværksættere, mener jeg nok, at man kan gøre det på en mere målrettet måde end at lave sådan en gang administrativt meget bøvl spredt hgl, som der her er tale om.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 150: Forslag til lov om ændring af ligningsloven, personskatteloven, skattekontrolløven, investeringsfondsloven m.v. (Efterbetaling af statslån, tilskud til bevaringsværdige bygninger, studierejselegater, ph.d.-studerende, godtgørelse fra hjemmeværnet, tilskud til iværksættere, investeringsfondsmidler samt konsekvensændringer m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 17/12 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Som det fremgår af teksten af lovforslaget, er det lidt af et sammensurium, et opsamlingsheat, kan man sige. Der er tale om en række forhold, der er kommet lidt skævt ind i anden lovgivning, er blevet lidt uheldigt placeret, kan man sige, og hvor det så er nødvendigt netop at præcisere, at sådanne elementer, som her bliver nævnt, altså er ting, som man ønsker skal fungere i henhold til den oprindelige hensigt, men som som sagt kunne være kommet lidt i misforhold til ny lovgivning.

Jeg vil ganske enkelt nævne et par stykker af dem: Fradragsret for specielle efterbetalingsløb på visse låntyper, præcisering af skatteværdien af tilskud eller lån i forbindelse med bevaringsværdige bygninger, måske også harmonisering mellem legatmodtagere og arbejdsmarkedspersoner, når det drejer sig om rejse- og opholdsudgifter, og også måske dér, hvor det største provenutab for staten ligger, nemlig fortsat skattefrihed for de kørsels- og andre omkostninger, som hjemmeværnsfolk har i forbindelse med udøvelse af deres tjeneste. Der er

flere andre områder, som det også fremgår af teksten.

Jeg føler ikke, det er særlig presserende at gå i dybden med de enkelte forslag, men jeg vil blot konstatere, at skulle der under udvalgsarbejdet være behov for yderligere uddybning af de enkelte områder, deltager vi selvfølgelig gerne. Men jeg kan på Socialdemokratiets vegne anbefale forslaget.

Erling Oxdam (V):

Venstre kan støtte det foreliggende lovforslag.

Vi synes, at det er en god ting, at man samler op og udelukker enhver tvivl om disse områder.

Jeg skal ligesom den forrige taler ikke gennemgå alle de enkelte bestemmelser, men der var nogle, som hr. Mortensen ikke nævnte, f.eks. dette, at man nu kan bruge investeringsfondsmidler til anskaffelse af goodwill, og det er jo, så vidt jeg ved, noget nyt. Jeg må da hilse med tilfredshed, at man her efterkommer erhvervslivets ønsker.

Der er ikke tale om, at det sådan er en sukerhånd, som ministeren rækker frem. Det er jo et lovforslag, hvor reglerne for en stor dels vedkommende har været gældende i forvejen, men her bliver de altså præciseret, og det er vi godt tilfredse med.

Dermed skal jeg anbefale en hurtig udvalgsbehandling.

Flemming Hansen (KF):

Også Det Konservative Folkeparti er enige om, at det er et godt lovforslag, som vi kan støtte.

Det er klart, at når man får opfyldt sine ønsker, nogle af dem, vi har rejst flere gange, bliver man jo tilfreds, og det er vi taknemlige for.

Vi har i Folketingets Skatteudvalg fået den første henvendelse. Det er fra Forskningsrådene, og den har vi selvfølgelig sendt over til ministeren til besvarelse, fordi den giver en smule usikkerhed, og vi venter på ministerens svar, inden vi tager endelig stilling til den.

Ellers er vi glade for afsnittet om hjemmevernet, om iværksættere og i allerhøjeste grad om spørgsmålet om investeringsfondshenlæggelserne. Det er et længe næret ønske, der dermed går i opfyldelse.

Vi kan tilslutte os, og vi har den samme opfattelse som Venstre, at det vistnok ikke behøver noget langt udvalgsarbejde.

Jes Lunde (SF):

Lovforslaget her indeholder en række småændringer om bevaringsværdige bygninger, om overgangsordninger for ph.d.-studerende, der ikke kan nå at blive betragtet som lønmodtagere, osv.

Alt sammen ser såmænd meget fornuftigt ud, så SF kan støtte lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Om ikke andet så beskriver dette lovforslag, at vi i Danmark har en ganske kompliceret skatte-lovgivning, og at vi prøver at tage højde for mange forskellige særordninger og mange forskellige grupper i samfundet.

Vi synes, at det er udmærket, at der bliver samlet op, og at der bliver skabt klarhed om ting, som der i forvejen har været tradition for og praksis for at gøre i Danmark, så forslaget vil få en positiv behandling af Det Radikale Venstre.

Kim Behnke (FP):

Man bliver altid lidt mistænksom, når man fra en socialdemokratisk skatteminister får et forslag, som retter op på nogle af de problemer, som vi også har opdaget igennem flere år.

Lad mig tage en ting: bevaringsværdige bygninger. Mange af de mennesker, som bor i bevaringsværdige bygninger, har jo ofte haft svært ved at forstå, at de udgifter, de har til at sørge for, at de bevaringsværdige bygninger er i en god stand, ikke er nogen, de har fradragsregler for. Særligt for de lidt større godser og lignende er det jo en evig kamp mod skattevæsenet, om man skal kunne overleve og blive ved med at have disse meget smukke danske bygningsværker.

Svaret fra Socialdemokratiets side har ofte været, at de skal ikke have særlige skatteregler. Hvis der er problemer, kan man bare udbetale nogle tilskud til dem. Det har man så gjort, og så er der minsandten nogle af dem, der er kommet i den situation, at de efterfølgende skulle betale skat af det tilskud, de har fået. Vi kan forstå, at det nu bliver ændret, og det hilser vi selvfølgelig velkommen.

Et andet punkt, hvor vi også synes, Socialdemokratiet og ministeren må have lidt moralske kvaler, er, at investeringsfondsmidler nu må bruges til køb af goodwill. Når jeg tænker på de diskussioner, vi har haft fra denne talerstol om beskatningen af goodwill, hvor man nærmest har slået syv kors for sig, fordi goodwill bare

var sådan noget fup, bare var sådan noget, man fandt på, når man skulle indgå en handel. Men nu må man altså godt bruge investeringsfunds-midler. Det hilser vi også velkommen, men synes, at de bemærkninger, der er om goodwill, ikke er helt i overensstemmelse med den holdning, ministeren normalt har til goodwillbeskatning.

Så er der hjemmевærnsfolkene. Vi har da været blandt dem, der har frygtet, at hvis ikke de her regler blev præciseret og lavet om, som ministeren nu foreslår, ville vi få meget store problemer med fortsat at rekruttere folk til hjemmевærnet, for ét er, at de skal bruge al deres fritid og ikke bare den tid, hvor de er af sted, men også tid på at flække de gamle våben og hvad andet, vi vil være bekendt at udstyre dem med, sammen, men hvis de også skal have skattemæssige problemer som følge af, at de gør en indsats, som jo kun er beundringsværdig, for deres fædreland, så er det nok tvivlsomt, hvor mange der har lyst til fortsat at være i hjemmевærnet. Så også på det punkt hilser vi forslaget velkommen.

Tæller vi op, er der otte små og store forbedringer, og der åbnes otte steder i vores skattelovgivning, hvor disse regler skal ændres.

Ved ganske særlige og meget festlige lejligheder her i landet, når man virkelig skal være meget flink over for nogle, bliver der udråbt et nifoldigt hurra for de pågældende, så der mangler et enkelt punkt, for at ministeren kan blive modtaget med et nifoldigt hurra. Det punkt vil vi gerne være ministeren behjælpelig med. Der er nemlig netop afsagt en højesteretsdom, som betyder noget så absurd som, at når en virksomhed betaler for, at en medarbejder kan få en operation – i det her tilfælde var det en hofteoperation – viser det sig minsandten, at vedkommende skal betale skat af denne operation, til trods for at det offentlige system altså har holdt vedkommende for nar. Vedkommen-de har betalt indkomstskat i mange år med løfte om, at der var en hospitalsplads, og det var der så bare ikke alligevel.

Derfor vil vi allerede nu bebude, at vi vil stille et ændringsforslag til dette lovforslag, som betyder, at når en virksomhed betaler for, at en medarbejder får foretaget en hospitalsoperation eller lign., skal modtageren ikke betale skat af det. Det vil være meget vigtigt nu oven på den højesteretsdom, som alle jo har afventet, at få det forslag bragt i orden.

Derfor vil vi stille sådan et ændringsforslag, og når det er med, er der ni punkter, og så kan ministeren få et nifoldigt hurra, når lovforslaget bliver vedtaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Behnke gjorde nogle meget ejendommelige bemærkninger om goodwill. Det gik selvfølgelig ikke på mig, men jeg følte mig lidt ramt, for han sagde, at vi havde talt om goodwill som noget meget luftigt og underligt imaginært noget, så derfor var det en lettelse for hr. Behnke at se, at man altså nu kunne bruge investeringsfunds-midler til at købe goodwill for.

Hr. Kim Behnke tager helt fejl. Goodwill er noget meget håndfast og noget meget let ansætteligt. Det er også derfor, at man ved skatterefor-men i 1994 indførte beskatning af goodwill. Nu viderefører man simpelt hen logikken i det og siger, at goodwill er som enhver anden vare. Man kan købe den, og man kan sælge, men man skal selvfølgelig beskattes af indkomsten.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg kan ikke dy mig for at sige til hr. Kim Behnkes punkt ni, som jo altså ikke findes, at jeg synes, det er ganske udmærket, at en virksomhed vil betale for sin medarbejders operation, men når virksomheden skønner så meget på sin medarbejder, er der ikke spor i vejen for, at virksomheden også betaler skatten. I det konkrete tilfælde drejer det sig om en operation til 4.000 kr., og skatten kan virksomheden i øvrigt trække fra i sit regnskab. Jeg synes, det er et ganske udmærket princip, men det skal ikke belaste sygehusvæsenet i øvrigt, og det skal ikke forlænge køen for almindelige mennesker.

Hvis hr. Kim Behnke kan give en garanti for, at samtlige medarbejdere uanset placering i virksomheden kunne få samme behandling, var der måske ved at være lidt ræson i det, men jeg synes, det var et ganske udmærket emne at tage op, og det skal nok blive belyst grundigt. Hvis der kommer et ændringsforslag fra Fremskridtspartiet, ser vi da med stor fornøjelse frem til det.

Frank Aaen (EL):

Umiddelbart er det jo ikke et lovforslag, der ligger lige i den boldgade, vi er mest begejstret for: at udvide skattelovgivningen.

Når man på den anden side f.eks. foreslår, at man ligestiller ph.d.-studerende med lønmodtagere, kan vi ikke gøre andet end at støtte det, og vi er derfor også overvejende positive over for flere elementer i forslaget.

Dog kan jeg med det samme sige, at skattefrihed for godtgørelse til medlemmer af hjemmævnet er vi helt forudsigeligt imod. Det er muligt, at medlemmer af hjemmævnet får for lidt, men så må hjemmævnet hoste op med nogle flere penge. Vi ønsker ikke at støtte militæret via skattereglerne.

Tilsvarende er vi måske lige så forudsigeligt skeptiske over for forslaget om, at investeringsfondsmidler skal kunne bruges til at afskrive goodwill. Vi har ikke nogen lyst til at hjælpe med at udnytte den skattefordel, investeringsfondsmidlerne var, og heldigvis er den jo blevet afskaffet. Vi synes sådan set heller ikke, det kan gå hurtigt nok med at få bragt de midler til almindelig beskatning.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg ved godt, vil jeg sige til formanden, at det er på grænsen at gøre en kort bemærkning til en kort bemærkning, men hr. Erik Mortensen kom med så interessant en udtalelse, at jeg gerne vil have skatteministeren til at bekræfte, om den er rigtig: Er det er i orden, at man ikke kan betale en medarbejders sygehusophold på et privat hospital, men at virksomheden gerne må betale det, hvis den også betaler medarbejderens skat?

Jeg tror, det var sådan, hr. Erik Mortensen udtrykte det, og det er i hvert tilfælde nyt for mig, vil jeg gerne sige. Jeg vil meget gerne have at vide af skatteministeren, om det er rigtigt, for så er der mig bekendt en ny situation.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan bekræfte, at virksomheden, hvis den vil, også kan betale den endelige skat, som modtageren af den pågældende operation bliver påført.

Denne skat kan man selvfølgelig ikke regne ud i første hug. Det skal selvfølgelig regnes igennem, så den kommer til at betale den endelige skat. Men virksomheden kan godt betale skat af værdien af operationen og har fradragsret for det i virksomhedens regnskab.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det her er virkelig interessant. For at være helt sikker på, at jeg forstår skatteministeren ret, og det tror jeg også skatteministeren er interesseret i, vil jeg gerne spørge:

Hvis vi f.eks. siger, at en operation koster 100.000 kr., så skal manden, der har fået den, normalt betale 60.000 kr. i skat af det. Så kan manden sige, at hvis hans virksomhed synes, at han er 160.000 kr. værd, må den altså gerne trække det fra, og han skal ikke beskattes. Sådan hørte jeg det, skatteministeren sagde.

Jeg vil gerne vide, om jeg har fortolket det forkert, for det er jo virkelig interessant, og det er så en nyskabelse.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg tror altså, at vi er ved at nærme os. Det, der selvfølgelig er tilfældet, er, at den skat, man betaler for den pågældende, bliver den pågældende selvfølgelig også skattepligtig af.

Hvis man vil frigøre personen – og det var det, jeg mente med, at det skal være den endelige skat – helt for overhovedet at skulle have nogen som helst omkostninger ved det her, selv om han får en gratis operation og springer køen over, så skal virksomheden også betale mere end operationen og den umiddelbare skatteværdi af operationen. Den skal selvfølgelig også betale skat af skatten.

Det kan regnes ud, og det er såmænd ikke så vanskeligt at regne det ud, men det afgørende er, at virksomheden altså har fradragsret for al den skat.

Jeg antyder i mit svar, at situationen også kunne være sådan, at man, hvis man er inde på tanker om, at man vil lade virksomhederne bidrage til, at folk får en operation betalt osv., kan lave alle mulige former for aftale med den pågældende, der er begunstiget, f.eks. kunne man deles om skatten, eller hvordan man nu ville indrette det.

Man kunne også godt forestille sig, at den, der har modtaget ydelsen og har sprunget køen over, også selv er parat til at betale noget af det her, så man kan sagtens inden for det eksisterende regelsæt lave ordninger, hvor virksomheden kan føre den politik, som den ønsker, om at betale nogle af de her ting, og hvor den, der bliver begunstiget, også betaler noget af det.

Der er mange varianter, mange muligheder, men jeg kan forstå, at det eneste, der tæller, er,

at virksomhederne skal have lov til at trække alt fra, og at den pågældende, der bliver begunstiget, ikke skal beskattes af noget som helst.

Der er mange muligheder inden for det eksisterende system, hvis man vil være en lille smule kreativ, uden at kreativ skal forstås i negativ betydning.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil da gerne bidrage til studiekredsaktiviteten.

Det må jo være sådan, at hvis virksomheden skal betale det hele og medarbejderen skal holdes helt skadesløs, skal virksomheden yde en betaling til medarbejderen, der gør, at medarbejderen for det, vedkommende netto har tilbage efter skat, kan betale hele hospitalsregningen. Det er sådan, det er, så enkelt er det sådant set.

Og så synes jeg i øvrigt, vi er ved at komme et godt stykke væk fra lovforslaget her, men det er jo formandens anliggende.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Flemming Hansen for en kort bemærkning.

Og så vil formanden, således opfordret, gå tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det forstår jeg også godt, men jeg bliver nødt til det, for jeg forstår ikke det her.

I det eksempel, jeg nævnte, kan virksomheden altså godt trække 160.000 kr. fra i stedet for 100.000 kr., hvis den betaler skatten. Så siger skatteministeren, at den altså også skal betale skat af skatten, dvs. 60 pct. af de 60.000 kr.; det er så 36.000 kr. oveni.

Jeg forstår godt, formanden siger, at det nok er for kompliceret til Folketingets talerstol, så vi vil stille spørgsmålet skriftligt.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Det sagde formanden ikke. Formanden sagde, at vi vil holde os til forslaget. Og jeg giver ordet videre til fru Sonja Albrink.

Sonja Albrink (CD):

Det kan være lidt svært at bestemme, hvor man vil starte, og hvor man skal slutte med det lovforslag, som her foreligger. Men lad mig bare ligesom andre ordførere pille nogle enkelte ting

ud, som jeg mener bør have en kommentar med på vejen.

Først og fremmest kan jeg ikke tilstrækkelig klart sige, hvor glad jeg er for, at man nu endelig kommer den tåbelige regel om, at tilskud til istandsættelse eller vedligeholdelse af bevaringsværdige bygninger var skattepligtige, til livs. Det er jo helt afsindigt, at hvis en ejer af en bevaringsværdig bygning får et tilskud til at lægge nyt stråtag eller et eller andet andet på sin bevaringsværdige bygning, skulle han alligevel selv betale de 60 pct. af arbejdet, fordi tilskuddet var skattepligtigt.

Med den nye bygningsfredningslov, som vi jo kom med sidste år, er der blevet lagt flere byrder ikke alene på ejere af fredede, men også af de mange ejere af bevaringsværdige bygninger, og derfor er det helt naturligt, at denne urimelighed rettes op.

Det andet, jeg vil nævne, er ændringen af beskatningen af ph.d.-studerende. Jeg har forstået på formanden for Folketingets Skatteudvalg, hr. Flemming Hansen, at henvendelsen fra det nye forskningsforum, som påpeger, at de nye beskatningsregler kan give nogle problemer for ph.d.-studerende i udlandet, vil blive sendt over, således at vi kan få ministerens kommentarer til den.

Jeg skal så på CD's vegne give min tilslutning til lovforslaget, som jo i øvrigt er mere teknik, end det er politik.

Ole Donner (DF):

Jeg kan forstå på formanden, at vi nu er tilbage og taler om det lovforslag, der hedder nr. L 150, og jeg vil straks sige, at det er vi meget glade for i Dansk Folkeparti, og at vi kan støtte det.

Det er sådant et forslag, at vi er lige ved at få sympati for en socialdemokratisk skatteminister; men når vi så kigger yderligere på dagsordenen, vender vi nok tilbage til det gamle igen.

Men jeg mener, at det her lovforslag indeholder nogle gode ting om lovhjælp til skattefrihed på en række områder, og de andre ordførere har været inde på, hvad det er for forskellige ting.

Vi bakker lovforslaget helt op og vil være positive over for det.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en positiv behandling af lovforslaget. Jeg skal også love, at hvis det står til mig, skal vi nok få det behandlet relativt hurtigt.

Jeg kan bemærke, der ikke er særlig mange komplikationer. Og til hr. Kim Behnke skal jeg blot sige, at jeg kan godt nøjes med otte hurraer.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 151: Forslag til lov om ændring af forskellige skateloove og lov om arbejdsmarkedsfonde. (Rentenedsættelse og indførelse af symmetrisk renteberegning ved ansættelsesændringer m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 17/12 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Lovforslaget, som vi nu behandler, bidrager til en harmonisering af renteberegningerne af skat, told, afgifter og arbejdsmarkedsbidrag, således at disse renteberegninger foretages ud fra ensartede principper. Der sker en harmonisering af reglerne for beregning af renter, uanset om der er tale om, at skatteansættelsen forhøjes eller nedsættes. Ligeledes skal rentebeløbet, der tillægges personers restskat, være ensartet – uafhængig af restskattens størrelse.

Derudover foreslås der en nedsættelse af procenttillægget for personers restskat og for personers og selskabers overskydende skat. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget har det betydning, hvis f.eks. et selskab får pålignet en restskat og efterfølgende klager og får medhold. I så fald udlignes morarenter og rentegodtgørelsen. Havde selskabet indbetalt en pålignet restskat og senere fået skatten tilbagebetalt, vil-

le der blive udbetalt rentegodtgørelse, så der sker en forrentning med 0,6 pct. pr. måned.

Da der som sagt er tale om en harmonisering af disse renteberegninger, støtter Socialdemokratiet forslaget.

Erling Oxdam (V):

Da Venstres ordfører, fru Charlotte Antonsen, ikke kan være til stede, skal jeg bemærke på Venstres vegne, at vi finder det fornuftigt, at man harmoniserer rentebestemmelserne på Skatteministeriets område.

Vi er ganske enige i, at renter skal beregnes ens, uanset om det er borgeren, der skylder staten penge, eller det er staten, der skylder borgeren penge. Det har ikke altid været sådan, og det bør det vel nok være.

Der er mange detaljer i lovforslaget, og der arbejdes i fremsættelsen med tre forskellige hovedpunkter, som jeg selvfølgelig ikke vil gennemgå.

Vi vil i Venstre studere forslaget og indhente yderligere oplysninger under udvalgsbehandlingen, som vi tilsiger vor støtte til. Vi mener dog nok, at vi ikke 100 pct. kan sige ja til forslaget, men vil gerne arbejde videre med det, bl.a. ud fra det hovedsynspunkt om harmonisering, som jeg indledte med.

Gitte Seeberg (KF):

Formålet med lovforslaget er, at der harmoniseres på renteområdet inden for Skatteministeriets område, og det er selvfølgelig et formål, som Det Konservative Folkeparti synes er godt. Det fremgår af forslaget, at der endnu ikke i hvert fald er tale om en fuld harmonisering, at dette er første skridt på vejen til en harmonisering, og at vi er nødt til at tage det i små step på grund af de edb-mæssige problemer.

Lovforslaget består i hovedsagen af tre dele, og jeg er efter at have læst lovforslaget igennem nødt til at tilstå, at jeg synes, det er et meget indviklet forslag, og jeg synes heller ikke, at alle tabellerne umiddelbart er til at gennemskue.

Men det første punkt, nemlig at man nedsætter renten fra 1 pct. til 0,6 pct. pr. påbegyndt måned, både når skylden går i den ene og den anden retning, er et forslag, som Det Konservative Folkeparti kan støtte, for med det renteniveau, som vi har i dag, er tiden løbet helt fra den ene procent, som gælder i dag.

Så er der punkt 2 i lovforslaget, hvor man foreslår, at der ved ændring af skatteansættelse skal ske en forrentning, uanset om ansættelsen